

GERBIAMI LDS NARIAI,
Su džiaugsmu pranešame, kad
LDS nariui gerb. A. STASIULEVIČIUI skirta
Lietuvos meno kūrėjų asociacijos premija!

Maloniai kviečiame Jus š. m. vasario 17 d. (trečiadienį), 17 val. į
Lietuvos dailininkų sąjungos būstinės (Vokiečių g. 4/2, Vilnius) parodų salėje
rengiamą šventinį vakarą, skirtą tapytojui Aloyzui Stasiulevičiui.

Vakaro metu dailininkui **bus įteikta Lietuvos meno kūrėjų asociacijos premija** „Už gilų filosofinį požiūrį, meninį bei techninį virtuoziskumą tapybos drobėse "Vilniaus ciklas", "Vilniaus baroko skulptūrų ciklas" "Pagal Motiejaus Valančiaus temas", "Žvaigždynų ciklas", už aktyvų Lietuvos kultūros puoselėjimą ir reprezentavimą tiek nacionaliniu, tiek tarptautiniu mastu“.

Laureatą sveikins LMKA prezidentas Kornelijus Platelis.

Ta proga bus atidaryta Aloyzo Stasiulevičiaus tapybos **kūrinių paroda “Kūrybos kelias”**. Paroda veiks vasario 17-22 d.

Dalyvauja: dailininkas Aloyzas Stasiulevičius, filosofas, menotyrininkas prof. Antanas Andrijauskas, sociologas, publicistas prof. Romualdas Grigas, filosofas, humanitarinių mokslų daktaras Krescencijus Stoškus, kiti garbūs svečiai.

Šventišką nuotaiką palaikys muzikinis numeris.

Visus maloniai kviečiame dalyvauti !

APIE ALOYŽĄ STASIULEVIČIŲ

Aloyzo Stasiulevičiaus vardas su pagarba tariamas jau ne vieną dešimtmetį. Dailininkas, tapytojas, dėstytojas, dailėtyrininkas (nors savęs nelaikantis kritiku, tačiau, kaip pats sako, kartais tiesiog negalintis nutylėti) – tai tik dalis profesinių aspektų A. Stasiulevičiaus kūrybinėje praktikoje. Pirmąją personalinę parodą surengęs dar 1969 m., dailininkas sukūrė apie 1500 tapybos darbų, skirtų Vilniui ir išgarsėjo kaip šio miesto tapytojas. A. Stasiulevičius save vadina tikru miestiečiu, nors primygtinai rekomenduoja dailininkams semtis įkvėpimo iš gamtos. 1993 metais subūręs tapytojų grupę “Individualistai”, šiandien dailininkas sako, jog “menininko užduotis – ne vien išreikšti save ir savo laiką. Jis turi liudyti pasaulio vienovę.”

A. Stasiulevičiaus darbuose Vilnius įgauna ypatingą veidą. Naudojant skirtingas technikas jo kūriniuose urbanistiniai vaizdai persipina su transcendentinėmis jų konteksto interpretacijomis ir tautos istorijos bei kultūros atspindžiais. Šiuose urbanistiniuose peizažuose nepamatysi žmogaus – jo buvimas kūriniuose tik nujaučiamas, tarsi laukiamas. Regis, dailininkas palieka erdvės suvokėjui į kūrinių “įžengti” ir tapti neatsiejama jo dalimi. Kai kuriuos kūrybinius laikotarpius dailininkas paskiria vienos spalvos tyrimui – tarkim, baltos, kuri jo darbuose pasitelkiama sakralumui reikšti. Buvo ir mėlynos spalvos analizės metas. Naujų simbolinių prasmų paieškos. Jei balta spalva A. Stasiulevičiui reiškia būtį, tai mėlyna reprezentuoja ramybę. A. Stasiulevičius yra vertinamas kaip puikus koloristas, jautriai perteikiantis spalvas tapyboje, kuriantis monumentalias kompozicijas, suvokiantis paviršiaus ir tapybinio ritmo santykį. Nors autoriaus darbai gana literatūriški, turinio prasme dailininkas ne tiek atvaizduoja, kiek abstrakčiomis formomis interpretuoja egzistencinę laiko patirtį.

A. Stasiulevičius yra laikomas vienu iš XX a. lietuvių dailės reformatorių. Jis savo darbuose dar 7-ajame deš. ėmė naudoti koliažo techniką, kūrė savitą plastinę kalbą. Jo kūriniai parodoje sukėlė ir tam tikrą skandalą, smarkiai papiktino anuometinius “dorovės sargus”. Savo menine pozicija ir kūrybine raiška A. Stasiulevičius išėjo už tradicinio to meto meno suvokimo ribų ir praplėte moderniosios dailės ir visuomenės akiratį.

A. Stasiulevičius yra LDS narys nuo 1957 m.

Surengė daugiau nei 60 asmeninių parodų muziejuose bei galerijose Lietuvoje ir užsienyje, dalyvavo daugiau nei 70 grupinių parodų įvairiose pasaulio šalyse bei apie 150 bendrų parodų Lietuvoje. Parašė ir publikavo apie 100 dailės kritikos straipsnių. Apdovanotas IV Baltijos šalių tapybos trienalės premija (1978 m.), IV tarptautinės tapybos trienalės Sofijoje laureato vardu (1982 m.), Lietuvos Respublikos Vyriausybės meno premija (2002 m.), Lietuvos Respublikos Ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Riterio kryžiumi (2007 m.), Vilniaus miesto savivaldybės Aukso medaliu “Už nuopelnus Vilniaus kultūrai” (2010 m.).

Kūrinių yra Lietuvos dailės muziejaus, Tretjakovo galerijos Maskvoje, Lvovo, Rygos, Sharjah muziejų, Jane Voorhees Zimmerli dailės muziejaus, Rutgers, New Jersey, dailės muziejų, Tarptautinis dailės muziejaus Achene, Vokietijoje fonduose, privačiose kolekcijose Lietuvoje ir užsienyje.

ALOYZO STASIULEVIČIAUS MINTYS APIE KŪRYBĄ

“Vilnius man – tai tautos istorijos, kultūros ir žmogaus likimo simbolis.”

"Labai dažnai jaučiuosi tarsi gročiau fleita prieš įtūžusią stichiją."

“Rimtas dailininkas dovanoja ir atveria mums naują matymą.”

“Rimtas dailininkas stengiasi pamatyti daugiau, nei eilinis žmogus, jis turi labai atidžiai žiūrėti ir mokytis iš gamtos, ir atrasti savo kampą, savo tapybinę, plastinę XXI amžiaus kalbą.”

“Lietuvoje dabar menas yra kaip pavasarį ištvynusi upė, kai nesuvaldysi tėkmės ir nesimato krantų. Yra labai daug seklumų.”

“Nelaikau savęs kritiku, greičiau - stebėtoju, bet būna momentų, kai negaliu tylėti.”

“Gyvenimas nelepino, bet menas man buvo svarbiausias dalykas, mirtina liga.”

„Manau, kad vertinant meną, šiandien ypač svarbu, ar menas veda Amžinybės potyrio link.”

“Anuomet man buvo aktualios plastinės, techninės kūrybos problemos. Kol išsprendžiau, manau, kad įveikiau jas. Bet kelias vingiuoja toliau – tarp atradimų ir praradimų, tarp neigimo ir pripažinimo...”

“Dailininkas visuomet turi būti geros formos. Stengiuosi jos jokia būdu neprarasti, tai, kas jau padaryta, palikti ramybėje ir eiti toliau.”

“Menininko užduotis – ne vien išreikšti save ir savo laiką. Jis turi liudyti pasaulio vienovę.”

“Man atrodo, kiekvienas menininkas ir apskritai kiekvienas normalus žmogus yra individualistas.”

Lietuvos dailininkų sąjunga